

Tu - ne vienas

Nr. 227

Redaktorė
Nicolė VAVINSKAITĖ
Pavaduotoja
Aistė ŠAKALYTĖ

KORESPONDENTAI: Pranas GAIDAMAVIČIUS, Paula DŽACHIJA,
Meda MATIUKAITĖ, Emilija RAČKAUSKAITĖ,
Eimantas RAŠTUTIS, Dominykas ČERNOVAS, Viltė TUMĖNAITĖ.
KONSULTANTĖ Danutė PULOKAITĖ (tel. 52509).

„Tu - ne vienas“ galite skaityti internete www.zarasai.lt, laiškus siųsti laikrastis@zarkrastas.lt

JAUNIMO LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS KIEKVIENO MĖNESIO PIRMA PENKTADIENI

Redaktorės ŽODIS

Šiais laikais jaunimui ypač svarbi motyvacija, deja, jos dažniausiai kaip tik ir trūksta... Mūsų požiūris į darbus yra toks, jog mes nuolat ieškome prasmės, o jei jos nerandame, paprasčiausiai nebesistengiame ar iš viso nieko nedarome. Esame įpratę tik daug kalbėti, skųstis, bet ne veikti.

Jaunimo pasyvumas yra didžiulė bėda, tad, kad bent vieną kitą išjudinčiau, dalijuosi su jumis keliais patarimais, kurie galbūt paskatins jus pradėti veikti ir bus geras spyris tinginystei!

Visų pirma, būkite pats savo įkvėpėju ir didžiausiu varikliu, varančiu jus tik pirmyn! Nebijokite svajoti, kad ir kokios didžiulės ir iš pirmo žvilgsnio neįmanomos jūsų svajonės bebūtų. Su-

sigalvokite tikslą ir jo siekite, pamąstykite apie rezultatus ir laimėjimus, kurie jūsų laukia. Tai puiki pradžia!

Antra, nustokite vis ieškoti priežasčių, kodėl gi nepradėjusiekti tikslo DABAR PAT! Ne nuo rytojaus, ne nuo pirmadienio, ne nuo kitos savaitės ar nuo kitų metų, o dabar pat. Iškart, kai susigalvojate savo tikslą – imkite ir pradėkite! Kad ir kaip bebūtų sunku ir viduje krebždėtų mintys, jog geriausia būtų tiesiog grįžti į minkštą ir patogią lovą peržiūrėti dar vieną mėgstamo serialo seriją, pasakykite tam griežtą NE!

Trečia, susiraskite draugą, kuris siekia to paties – drauge kopti į svajonių išsipildymo viršūnę bus daug lengviau! Jei tarp savo draugų tokio žmogaus nerandate, pats laikas susipažinti su kažkuo kitu! Ir tai būtų dar vienas taškas jūsų naudai.

Ketvirtasis patarimas – nebijokite sunkumų ir nekreipkite dėmesio į kitų neigiamas nuomones, atkalbinėjimus. Kiekviena kliūtis, kiekvienas suklupimas yra vertinga pamoka, kuri daro jus vis stipresniais. O žmonės visada kalbės, bet tai neturėtų jūsų sustabdyti!

Niekas kitas už jus gyvenimo nenugyvens. Tad imkite gyvenimą už ragų ir pagaliau GYVENKITE!!!

Nicolė VAVINSKAITĖ

Jei norite prisijungti prie jaunimo laikraščio „Tu - ne vienas“ kolektyvo, lauksime Jūsų spalio 9 d. (pirmadienį) 15 val. laikraščio „Zarasų kraštas“ redakcijoje. Galbūt tai Jūsų kelias...

Dėkojame Jums ne tik už žinias...

Mieli mokytojai, jaunimo organizacijos „Tu - ne vienas“ kolektyvas – visi drauge ir kiekvienas atskirai – nori širdingai pasveikinti Jus su Tarptautine mokytojų diena (tiesa, ji buvo vakar, bet pasveikinti ir padėkoti juk niekada nevēlu) ir išsakyti pačius nuširdžiausius linkėjimus.

Jauno žmogaus gyvenime mokytojai užima labai svarbią vietą, juk 12 metų praleidžiame besimokydami, semdami iš Jūsų ne tik žinių, bet ir patirties, išminties ir sampratos apie pasaulį ir gyvenimą. Ačiū Jums už begalinę kantrybę, atsidavimą ir supratimą. Linkiu nesenkantių idėjų, įkvėpimo, jėgų, meilės savo darbui, taip pat supratingų ir kūrybingų mokinių.

NIKOLĖ

Linkiu visada išlikti pavyzdžiu savo mokiniams. Nepamirškite, jog Jūs esate mūsų gyvenimo mokytojai, mylėkite savo darbą ir niekada nesuabejosite, kad esate ne ten, kur turėtumėte būti.

AISTĖ

Daug džiaugsmo, laimės ir šypsenų Jūsų veiduose, o kantrybės

bei meilės – Jūsų širdyse!

MEDA

Jūsų rūpestis ir meilė lydi mus nuo pat pirmųjų žingsnių mokykloje. Esate didžiausias pavyzdys mokiniams ir pats geriausias žinių ir išminties šaltinis! Už tai mes Jus be galo gerbiame ir esame Jums dėkingi. Linkiu Jums neišsenkamos kantrybės ir pozityvumo.

$$2 + 2 = 4$$

Emilijos RAČKAUSKAITĖS pieš.

Jūsų dėka mes suprantame, kas esame, kuo norime būti. Ačiū Jums!

EMILIJA

Nėra nieko šviesiau už Jūsų mintis, šilčiau už Jūsų širdis ir gražiau už Jūsų daugiametę šypseną... Dėkojame už viską!

EIMANTAS

Ačiū visiems mokytojams už pagalbą ir suteiktą galimybę tobulėti ir siekti savo tikslų. Linkiu Jums išlikti išmintingiems, kūrybingiems ir kantriems!

DOMINYKAS

PRANAS

Visada būkite tokie kūrybingi ir kupini idėjų, šypokitės dar plačiau nei šypsotės dabar. Jūs esate tie, kurie „pastato“ mūsų pasiekimų paminklą ir tik

Kviečiame diskusijai

VOX DEI

Dauguma iš mūsų mokykloje lankė tikybos (dar vadinamos religijos pažinimo) pamokas. Ten buvome mokomi poterių, buvo skaitomas Šventasis Raštas, aptariamas Jėzaus gyvenimas ir dogmatiškai diegiamos kitos katalikiškos tiesos. Tačiau ar kada išgirdome bent ką apie stačiatikių, protestantų, musulmonų, judaistų ir kitokių religijų tiesas? Ar toks švietimo sistemos dorinio ugdymo būdas nediskriminuoja kitų tikėjimų jaunųjų piliečių?

Mano nuomone, tikybos pamokos, tikusios tarpukario lietuviui, nebėgalai būti naudingos šiuolaikiniam žmogui be tam tikrų griežtų pertvarkų. Visiškai nesuprantu, kodėl tikyba būtinai turi būti katalikiškas dalykas? Suprantu, jeigu taip būtų tik katalikiškose mokyklose, tačiau kalbama apie valstybines mokyklas. Kaip jaustis kitatikiui, verste verčiamam eiti į katalikų bažnyčią? Labai jau panašu į sovietmečiu bruktą ateizmą, tik šiuo atveju brukami ne Markso, o Biblijos tekstai. Tačiau, deja, pamirš-

P. S. Tai yra tik vieno laiško autoriaus nuomonė (autoriaus prašymu pavardė neskelbiama). O ką galvoja kiti: tiek katalikai, tiek stačiatikiai, pravoslavai, judaistai, mokiniai ir suaugusieji? Kviečiame diskutuoti!

tamas žmogaus teisių punktas, užtikrinantis religijos laisvę kiekvienam žmogui.

Dar vienas kuriozas – įstatymai, rengiami pagal katalikų dogmas. Turbūt ne vienas esame pastebėję politinių juokdarių, garbingai vadinamų „krikščioniškųjų vertybių saugotojais“, pasisakymus internete ar politinių kampanijų metu. Dar juokingiau pasidarydavo, kai per dieną pasikeisdavo politiko nuomonė dėl... kunigo pasakymo pamokslas. Ir staiga tam tikros grupės žmonių turėdavo vėl laukti naujų rinkimų ir tikėtis, jog jų balsas bus išgirstas. Ir viskas dėl abejotino išsilavinimo kunigo žodžių... Juk suprantate, ką turimi omenyje...

Tiesiog gėda, jog Lietuvą valdo tokie uolūs krikščionys, pamirštantys svarbiausius Jėzaus mokyimo punktus, skatinančius mylėti ir gerbti vieniems kitus, tačiau cituojantys įvairius Biblijos tekstus, kuriuos galima suprasti įvairiai. Kartais faktai netgi yra išgalvojami siekiant įsieteikti tam tikrai asmenų grupei...

Taigi nebūkime dievai ir nespřekime už kitus. Įvairių tikėjimų žmones raginu reikalauti lygių teisių, nes tai yra ir kiekvieno pareiga, ir turėtų būti svarbiausias tikslas...

Gerai ten, kur mūsų nėra?..

Daugelis iš mūsų skundžiasi, kaip nuobodu mokyti Lietuvos mokyklose, kokie čia blogi mokytojai, kaip viskas ne taip ir kaip visur kitur – geriau...

Šią vasarą turėjau progą iš arčiau susipažinti su Gruzijos švietimo sistema ir tvarka mokyklose. Mano geras draugas iš Tbilisio atvirai papasakojo, kaip vyksta mokymas jo mokykloje, kuri patenka į geriausių mokyklų dešimtuką visoje Gruzijoje.

Mokslas metais Gruzijoje prasideda ne rugsėjo 1-ąją, kaip pas mus, o tik nuo rugsėjo 15 dienos. Tai dėl karštų orų, nes rugsėjo pradžioje temperatūra vis dar siekia 35 laipsnius. Keliauja mokiniai į mokyklą specialiais autobusiukais, priklausančiais tai mokyklai, kurioje jie mokosi, bet jai gyvenimiškai netoli, tai be problemų nueini pėsčiomis. Mokykloje mokomasi kaip ir Lietuvoje – 12 metų, tačiau

tokio pamokų pasirinkimo, kokį turi mūsų šaliai 11 ir 12 klasių mokiniai, Gruzijoje nėra. Mokiniai privalo mokytis visų dalykų, taip pat ir laikyti visus egzaminus. Beje, labai įdomu tai, kad kiekvienam mokiniui, atėjusiam į mokyklą, valstybė skiria po nešiojamą kompiuterį visiškai nemokamai.

Didžiausia problema, pasak mano pašnekovo, prastas programos dėstymas valstybinėse mokyklose, tad visi išgalintieji veda savo vaikus pas repetitorius, nes be papildomo pasirėngimo apie kontrolinių rašymą, o tuo labiau – egzaminų išlaikymą nėra ko nebūti kalbėti. Dažnai vaikai, jaunimas didžiuosiuose miestuose net ir vasarą vaikšto pas repetitorius, kad per kelis mėnesius nepamirštų išieito kurso ir būtų pasirėngę kitiems mokslo metams.

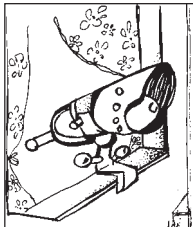
Draugas taip pat papasakojo, kad

vaikai iš turtingesnių šeimų stengiasi per mainų programas išvykti užsienį, o tie, kas gerai išlaiko egzaminus, vis dažniau išvyksta į Vakarų ieškoti geresnio išsilavinimo ir siekti karjeros.

Viena pažįstama žurnalistė iš Lietuvos, kurį laiką dėsciusi anglų kalbą eilinėje nedidelio Gruzijos miesto mokykloje, apie jaunų panelių mokymąsi pamokose pasakojo: „Pačiuose galimiuose suoluose dažniausiai sėdi mergaitės. Pamokos metu jos, susistūmusios suolus, aptarinėja „svarbius ir reikšmingus“ jų amžiaus reikalus: kur ateityje norėtų susituokti, koks bus balius ir kiek šimtų žmonių turėtų ateiti, taip pat pasiėmusios žurnalą žiūrėja vestuvines suknelės.“ Be abejo, taip nėra visur. Mano gimnaitė Gruzijoje baigė mokyklą aukso medaliu ir įstojo į geriausią medicinos universitetą. Tačiau tai dažniau yra didmiesčių tendencija. Mažuose Gruzijos miestuose mokslas vis dar lieka ne toks svarbus, kaip pasibuvimas su draugais lauke.

Iš šio pasakojimo neverta daryti kokių nors išvadų, tik norėjau pabrėžti, kad kiekvienoje šalyje yra įvairių švietimo problemų. Sakyti, kad Lietuvoje blogiausia, tikrai negalima.

Paula DŽACHIJA
AUTORĖS nuotraukoje – Gruzijos sostinė Tbilisis.

TELESKOPAS

„Nesvarbu, iš kur tu – visada gali pasiekti savo tikslą!“

Žilvinas ŽUSINAS (g. 1983 m.) – Lietuvos muzikos, vaizdo klipų, trumpametražių filmų kūrėjas, prodiuseris, kompozitorius. Buvęs ilgametis grupės SEL muzikos prodiuseris. Nuo 2017 metų – reklamos vaizdo ir garso kūrybos bei gamybos agentūros „Juodas katinas“ vadovas. Taip pat kūrybinės studijos „7 Lakes“ kūrėjas. „Bravo“ muzikos apdovanojimuose 2007 m. buvo apdovanotas „Metų prodiuserio“ žvaigžde. Nuo 2015 m. savo kūrybą pristato pseudonimu „Bird Green“...

Taip apie Žilviną Žusiną parašyta „Vikipedijoje“... O zarasiškiai apie šį talentingą jauną žmogų tikriausiai galėtų pasakyti kur kas daugiau: kad darbštus, atkaklus, kūrybingas... Jie tai žino, nes Žilvinas užaugo Zarasuose: mokėsi ir baigė Zarasų meno mokyklos Muzikos skyriaus fortepijono klasę, „Ažuolo“ gimnaziją. Grojo, kūrė muziką, vaidino teatre – buvo visur. Baigęs gimnaziją išvyko į Vilnių, studijavo Vilniaus Gedimino technikos universitete, kur įgijo vadybos ir verslo administravimo bakalaurą, vėliau – magistro mokslinius laipsnius.

Esame pratę teigti, jog žinomi žmonės mėgsta „užmigti ant laurų“, kad dažnai tampa pasipūtėliais, nemėgstančiais prisiminti savo šaknų. Bet Žilvinas – visiškai priešingybė. Linksmas, draugiškas, atkakliai siekiantis savo tikslų ir labai mylintis Zarasus – apie jį norisi sakyti tik gražiausius žodžius.

Paprašėme Žilvino Žusino prisiminti, koks jis buvo mokykloje, kaip ir kokiais keliais keliavo į sėkmę.

– Kuo domėjotės mokykloje? Kokie dalykai labiausiai patiko, o kokie ne? Ką mėgote veikti laisvalaikiu?

– Mokykloje patiko visi dalykai ir visi mokytojai. Apskritai mokyklą atsimenu kaip vieną gražiausių gyvenimo etapų. Dažnai mintimis grįžtu į tuos laikus, prisimenu mokyklą, pamokas, pertraukas, merginas, vaikus, mokytojus, direktorę, pavaduotojas, virėjas, budėtojas, valytojas... Tas laikas iki 18 metų buvo labai tikras ir nuoširdus – daug svajonių, kūrybinės veiklos bandymų, daug nerūpestingumo, tiesiog gyveni, kaip nori. Vėliau prasideda suaugusio žmogaus gyvenimas, kuris jau gal ne tiek spalvotas, kaip iki mokyklos baigimo.

– Kada supratote, kur norite būti ir kuo būti baigęs gimnaziją?

– Kur noriu studijuoti pabaigęs vidurinę mokyklą, žinojau galbūt jau pirmoje gimnazijos klasėje, t.y. būdamas devintokas. Bet tai nereiš-

kia, kad supratau, kuo noriu būti vėliau gyvenime. Tikslas buvo studijos – Vilniaus Gedimino technikos universitete pasirinkau vadybos ir verslo administravimą. Tačiau kuo būsi, kuo tampi, aiškėja tik metams bėgant.

– Koks buvo kelias iki to, kas (ir koks) esate dabar – visiems žinomas prodiuseris, kompozitorius, atlikėjas, trumpametražių filmų kūrėjas?

– Visiškai to nesureikšminu, nesiekiu ir negalvoju apie jokią žinomumą. Kol kas nieko ypatingo šiame gyvenime nenuveikiau. Yra dar daug laiko ir daug kelių, kaip džiaugtis gyvenimu, dirbti, kurti ir su visais dalytis.

– Kuo ir kodėl Jums svarbūs Zarasai?

– Zarasai yra namai. Ir tai svarbiausia. Čia užaugau, sutikau geriausias draugas, pažinau nuostabių žmones. Zarasai vienintelis miestas, į kurį visada gera ir ramu sugrįžti.

Kartais žmonės teigia, kad maž-

me miestelyje gyvenantiems jaunuoliams menkos perspektyvos ko nors siekti. Aš gi manau, kad nesvarbu, iš kur tu – visada galėsi pasiekti savo tikslą, jei tik, žinoma, labai norėsi ir atkakliai sieksi.

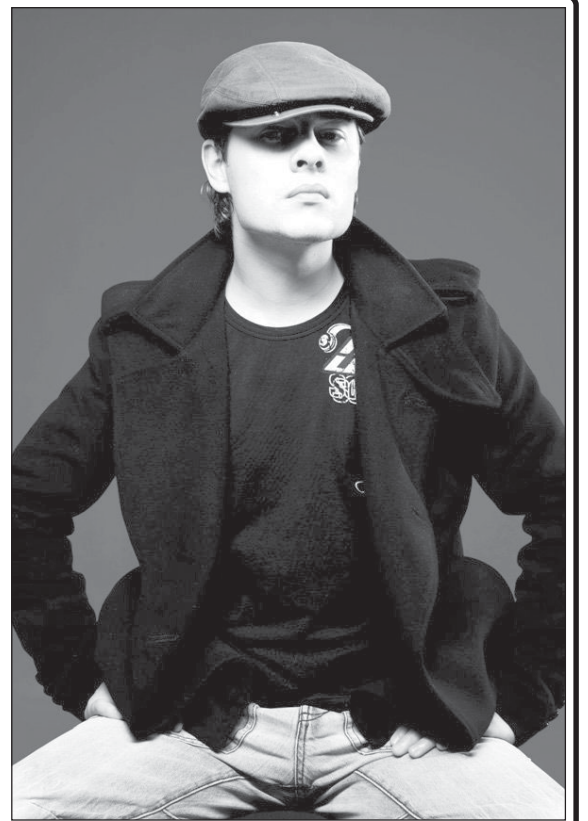
– Per audiovizualinio filmo „Pavėjui“ premjerą Zarasuose kalbėjote apie planus Zarasuose sukurti jaunimo serialą, kuriame vaidintų šio krašto moksleiviai ir jaunimas. Kaip su tuo planu įgyvendinimu?

– Tikrai labai norėčiau nufilmuoti tokią jaunimo serialą. Po vaizdo klipo „Pavėjui“ filmavimų supratau, kad Zarasai turi visus reikiamus resursus ir yra būtent tas miestelis, kuriame vasaros metu galima būtų nufilmuoti europinio lygio serialą jaunimui. Pamenu, kaip pats anksčiau susižavėjęs žiūrėdavau itin populiarų australų serialą „Neramioji gimnazija“, kurį transliavo LRT televizija. Visa reikalinga techninė ir žmogiškųjų išteklių bazė yra. Jau dabar labai daug žmonių į mane kreipiasi su klausim-

mu apie jaunimo serialą, pasirengę viskuo padėti ir prisidėti. Aš vienas to ir nepadaryčiau. Tam reikia visų Zarasų žmonių pagalbos, savivaldybėje esančių valdžios atstovų nuoširdaus ir praktiško prisidėjimo. Galbūt galima būtų parašyti Europos Sąjungos projektą jaunimo kūrybiškumui skatinti ir tokiu būdu surinkti dalį reikiamų lėšų filmavimų darbams pradėti. Kitą dalį, tikiuosi, paaugotų rėmėjai. Ir tada galima būtų pradėti realius darbus.

– Kodėl Jūsų slapyvardis „Bird Green“?

– „Bird Green“ išvertus iš anglų kalbos reiškia „Žalias paukštis“. Paukštis – dėl laisvės, nežemiško ir nuolat pakylėto skrydžio. O žalia man asocijuojasi su augimu, veržlumu ir nuolat atsinaujinančia patirtimi. Tai pirmasis mano pseudonimas, kuriuo ir pristatau savo kūrinius kaip atlikėjas.

– Kaip manote – kokia Zarasų ateitis?

– Norėčiau, kad Zarasų miesto, šio krašto ateitis būtų labai šviesi: su daug žmonių, daug darbo vietų, klestinčiu kurortiniu sezonu. Noriu ir esu pasirengęs visuomet prie to prisidėti, kiek leis galimybės.

– Ko palinkėtumėte jaunimo laikraščio „Tu – ne vienas“ skaitytojams?

– Ir jiems, ir visiems linkiu būti geros nuotaikos, daugiau šypsotis vieni kitiems, stengtis nepykėti, mylėti, sąžiningai ir gerai dirbti. O tuomet viskas visiems bus gerai.

Kalbino

Emilija RAČKAUSKAITĖ
Nuotrauka iš asmeninio Žilvino ŽUSINO albumo.

„AuR'UM“
kviečia
AKTYVUOTIS!

Dar pasidžiaukime ir pasimėgaukime paskutinėmis saulėtomis dienomis, rudenėjančia gamta, spalvą keičiančiais lapais, bet nepamirškime, jog neužilgo ateis pilkos, šaltos ir nuobodžios dienos. Visgi nerimauti nėra ko, nes gerą nuotaiką ir figūrą palaikyti padės sporto ir šokių užsiėmimai su „AuR'UM“ studija ir be galo motyvuojančia ir jaunatviška trenere Auguste Razme!

Šiais metais „AuR'UM“ studijos, gyvuojančios jau nuo 2015 m., užsiėmimai startavo spalio 3 d., tačiau prisijungti dar tikrai nevēlu! O atrasti save galės kiekvienas – ir mažas, ir didelis, norintis rimtai sportuoti, šokti ar tiesiog smagiai praleisti laiką!

Sporto ir šokių studija siūlo Jums tokias veiklas.

DANCE FITNESS kids (5–9 metų vaikams) ir DANCE FITNESS girls (10–13 metų mergaitėms) – tai šokiai ir sportas viename, aktyvus ir nuotaikingas laisvalaikio praleidimo būdas!

ZUMBA – treniruotės, jungiančios aerobiką su šokiu. Tai paprastos, žaismingos choreografijos kombinacijos, daug geros nuotaikos ir sudegintų kalorijų. Šios treniruotės visiems

– pradedantiems ir pažengusiems. KŪNO DIZAINAS – vidurinio intensyvumo riebalų deginimo, jėgos ir išvermės treniruotės, skirtos pagrindiniams kūno raumenims lavinti. Treniruotė metu naudojamas inventorius – svareliai, kilimėliai.

HIT (high intensity training) – aukšto intensyvumo treniruotės. Kardio pratimai derinami su jėgos siekiant lavinti išvermę, stiprinti visus kūno raumenis, gerinti širdies ir kraujagyslių sistemą bei intensyviai deginti kalorijas. Tai itin efektyvios treniruotės fiziškai aktyviems žmonėms (tiek vyrams, tiek moterims), norintiems gerai jaustis ir puikiai atrodyti.

Treniruotės vyksta Zarasų pašto pastate, trečiame aukšte (įėjimas iš kiemo pusės). Dėl platesnės informacijos kreipkitės tel. (8 675) 01702 arba el. paštu: p.augusteraume@gmail.com. Naujausią informaciją ir įvykius galite sekti internete „AuR'UM“ sporto ir šokių studijos facebook puslapyje – www.facebook.com/aurumzarasuose.

Parengė Nikolė VAVINSKAITĖ

Zarasai – tikrai ne šunų rojus...

Su jumis vėl sveikinas JUODO KAMPO gyventojas Piktoji Žiuuuuurkė. Vieną dieną šmirinėjau mūsų mieste ir pastebėjau, kad Zarasuose gyvenantys šunys ir jų šeimininkai kažkokie... nelaimingi, nepatenkinti. Buvo smalsu sužinoti, kodėl, tad viską išsiaiškinau ir papasakosiu jums!

Visų pirma, pamačiau, jog šeimininkai ne viena ir ne du kilometrus eina rankoje mosikuodami permatomą maišelį su jų mylimų augintinių išmatomis. Pagalvoju, gal tai kokia nauja mada?.. Bet vienas toks „madistas“ man pasipasakojo, jog Zarasuose labai reta šiukšliadėžių, tad tenka nemažai pajėgti su tuo „stilingu“ maišeliu, kol pagaliau randi, kur jį išmesti... Na, visą tą kelią lydi ir nekoks kvapas...

Kitas pastebėtas dalykas – šunims nėra jokių pramogų! Dėl šios problemos kreipiausi į ger-

Šunų šėrimo vieta viename iš Turkijos parkų.

JUODAS KAMPAS

biamą mūsų miesto seniūnę Olgą Podolskienę. Paklausiau, o kur gi koks šunų parkelis ar paprasčiausiai aptverta teritorija, kurioje būtų galima paleisti savo šuniuką laisvai palakstyti? Atsakymas labai nuliūdino... Seniūnė paaiškino, jog buvo pasiūlytas šunų vedžiojimo aikštelės įrengimo Birutės gatvėje projektas, tačiau 2016 m. jis „įstrigo“, nes reikalavimai pasirodė per daug griežti. Pagalvoju, vargšai tie šuniukai...

Šią vasarą ir aš, Piktoji Žiurkė, atstogavau! Nepatikėsite – netgi keliavau! Kur, kur... Ogi kur ir dauguma žmonių lepinasi – Turkijoje. Kartą vaikščiojau gražiame parkelyje ir iš tolo pamačiau kažkokį statinį, panašų į namelį. Pritipenu si arčiau pamačiau, jog po tvirta stogine yra įrengti du indai: viename – maistas, kitame – vanduo, o šalia ženklas su užrašu „Dog feeding point“ („Šunų šėrimo taškas“). Labai apsidžiaugiau dėl Turkijos šunų – jie nealksta, juolab netrokšta karštą vasaros dieną. Deja, Zarasų benamiai šuniukai tokių galimybių neturi... Jie neretai badauja, nes negali taip lengvai kaip katės išokti į konteinerius ir ten susirasti maisto, o atsigerti gali tik iš balos. Taigi Zarasai jiems – tikrai ne rojus.

O ir šunų šeimininkų niekuo nudžiuginti negaliu – jei žmogus nenori pusvalandį nešiotis „kvapniojo“ maišelio, turi panašiai tiek pat laiko iki kelių braidyti po piktžolynus ir brūzgytus, kol jo augintinis atliks savo reikalus... O jei savo šunį mylintis ir jo sveikata besirūpinantis šeimininkas nori, kad keturkojis laisvai pabėgiotų, turi jį, ko gero, vežtis į mišką.

Gal reikėtų pagaliau kažko imtis?..

Piktosios Žiurkės skundą parengė Nikolė VAVINSKAITĖ